

Spm. nr. S 1162

Til *undervisningsministeren* (23/5 86) af:

Stillinger (SF):

»Hvilke nye perspektiver indeholder de nuværende daghøjskoleforsøg, der er givet støtte til i henhold til tipunktsprogrammet for voksenundervisning og folkeoplysning, i forhold til de erfaringer, der tidligere er gjort og beskrevet på dette område?«

Svar (3/6 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Daghøjskolevirksomheden er ikke entydig, så det eksperimenterende udgøres af en betydelig flerhed af aspekter af organisatorisk, økonomisk og pædagogisk karakter på mange niveauer. Det er karakteristisk for forsøgene, at man ikke på forhånd kan udtale sig om de erfaringer, forsøgene måtte bringe. Men ministeriet har sikret sig, at erfaringerne samles i en landsdækkende redegørelse til brug for folkeoplysningsudvalgets arbejde med forberedelsen af en ny lov om folkeoplysning.

De forsøgsperspektiver, som tegner sig for daghøjskoleforsøgene støttet af midler via tipunktsprogrammet for voksenundervisning og folkeoplysning, er generelt nye derved, at de skal pege mod en ny lov om tilskud til folkeoplysning. Deltagerkredsen er således oftest åben, der eksperimenteres med en høj grad af deltagerindflydelse, og mange af forsøgene afprøver forskellige muligheder for relationer også til det nære samfund, som ligger ud over selve daghøjskoleforløbet.

De daghøjskoleforsøg, som har modtaget tilskud efter undervisningsministeriets cirkulære af 13. december 1982 om statstilskud til særlige uddannelsesmæssige foranstaltninger mod arbejdsløshed, har selvsagt arbejdsløse som målgruppe og sigter udtrykkeligt mod deltagerens fortsatte uddannelse og beskæftigelse. Disse forsøg indeholder også forskellige pædagogiske forsøgelementer. Det er karakteristisk for den fortsatte forsøgsvirksomhed på dette område, at den i særlig grad tilrettelægges under indtryk af udviklingen på arbejdsmarkedet, herunder ikke mindst den tekniske udvikling.

Spm. nr. S 1163

Til *finansministeren* (22/5 86) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Hvilke initiativer vil regeringen tage for at imødegå den stigende personaleflugt fra store dele af den offentlige sektor på grund af forringede løn- og arbejdsforhold?«

Begrundelse

I den senere tid er den offentlige sektor blevet udsat for en stadig større flugt af brede kredse af de ansatte. Det drejer sig ikke længere kun om få og specielle grupper som piloter, officerer, ingeniører, EDB-konsulenter o.lign., men om mange forskellige grupper af offentligt ansatte. EFG-skolerne har svært ved at få faglærere, DSB har mangel på elektroførere, HT og Århus sporveje mangler chauffører, og i arbejdsformidlingen, der ellers har været udsat for kraftige personalenedskæringer, er der flere steder – ikke mindst i København – mangel på personale. Også på områder, hvor mangelen ikke er så akut og mærkbar, er mange offentligt ansatte på vej væk. Det gælder bl.a. HKere i centraladministrationen og håndværkere i både kommunale og statslige tekniske afdelinger.

Årsagen til personaleflugten er dels lønningerne, der i årevis er blevet udhulet, men er blevet endnu mere forringet efter sidste forårs påskeindgreb, dels de kraftige nedskæringer, rationaliseringer og omstillinger, bl.a. i forbindelse med regeringens såkaldte modernisering, der er skyld i alvorlige forringelser af arbejdsforholdene.

Konsekvensen af personaleflugten er klar: dårligere service over for borgerne, bl.a. i form af manglende tog og busser, længere køer og ventetider på offentlige kontorer, mere overfladisk og fagligt dårligere sagsbehandling, sygdomsbehandling o.lign. Også økonomisk får det konsekvenser, fordi det offentlige må bruge flere penge på at uddanne og oplære nyt personale, som man så endda risikerer forlader den offentlige sektor igen ret hurtigt.

Personaleflugten er uacceptabel både for de offentligt ansatte og for den offentlige sektors brugere, fordi den er på vej til at udhule den offentlige sektor og sammen med fortsatte budgetnedskæringer snart kan gøre den offentlige sektor til en skygge af sig selv.